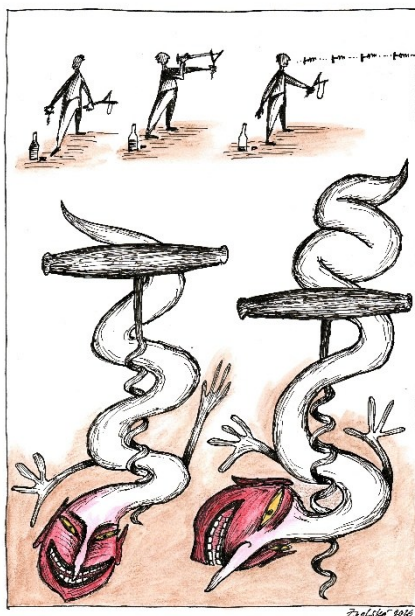

Ti mozgoví záviti a Zvolské voko

texty Adama Kubička okem Hany Zvolské

Ti mozgoví záviti – to sou pěkný prevít!

Včera jsem jim dal na frak, pořídil jsem na ně prak
spojence mám v alkoholu, střílel jsem je hlavou dolů

Adam Kubíček (* 1965)

- Elektroinženýr technofob, hráč na bicí nástroje, vydavatel knih o umění a organizátor výstav výtvarného umění, jezdec na kole, hráč badmintonu a lyžař.
- Flexibilní indiferent na volné noze s rysy ADHD, divergentním myšlením a sympatiemi ke kočkám.
- Intuitivní psychické ventily (chronologicky): tenis, hra na bicí nástroje, erotika, chůze, cyklistika, lyžování a tvorba veršů.
- V posledních letech má celé dny nohy na stole, píše verše a řetězí idiomy (navazuje tím možná na žvany svého otce – viz Upír Jan Kalous z knihy *Dramatický meziprostor*), kdy indikátorem jeho pracovního stresu je počínající neuropatie dolních končetin a občasná nepřítomnost družky.
- Poezií místo práce ignoruje chvílek zrádce (myšleno volných) a zdá se mu, že mnohá cizí slova působí svou pocitovou víceznačností přesněji (a tedy v daném kontextu účelněji), než jejich české ekvivalenty. Při hlubší percepci nejen idiolektu je prý skvělým pomocníkem hermeneutický kruh.
- Jazykové konzultace textů (včetně gramatických a lexikálních disputací, občas hraničících s inzultací): Lubomír Hrabal.

Hana Zvolská (* 1959)

- Inženýrka geodézie a kartografie, čemuž se věnovala celý profesní život. Kreslení je její celoživotní zálibou a potřebou.
- Kreslířka, běžkyně, pejskařka.
- V Brně měla na různých místech dosud šest výstav, sedmá samostatná bude od října ve VÚVeL.
- Ilustrace k básním zprostředkovala Adamova přítelkyně Sylva, aniž by se předtím Hana s Adamem znali nebo setkali. Impulsem bylo několik ukázek jiných ilustrací a spolupráce byla na světě.

Hele, jak bych vám to ... právě jakoby ano, ale jako prostě normálka – no, teď kon jako kdyby naprosto čili de facto vlastně ... no prostě jako normálně, jako že ... hmm, abych tak řekl, má se to jaksi takhle, protože prostě ... nicméně se asi jedná o to, že nějakým způsobem – prosím vás, takhle: upřímně řečeno, otázkou je ...

Zarazím to – nenechám ho vykládat dlouze, protože teď se vyjádřím JÁ pouze! AK

Ve skutečnosti každý čtenář, když čte, je vlastním čtenářem sebe sama. Dílo je jen jakýmsi optickým přístrojem, který spisovatel dává k dispozici čtenáři, aby mu umožnil rozeznat to, co by byl bez této knihy v sobě možná nezahlédl. Fakt, že čtenář pozná to, co kniha říká, v sobě samém, je důkazem její pravdivosti ... Marcel Proust

Unesli lyžaře, unesli – do cizích krajín jižních
pěkně to na něj navlékli, daleko od kopců lyžních
Miluj pak lyžního svého jako sebe samého...

Pod vrcholem Eigeru potkal chlapec megeru
však jako drsný horal měl s sebou i sekeru

Žvanec musí býti pečen, domov pln přestárlych slečen
pivo musí znova přeci (jinak jsou to jenom kecy)
pivo musí proudem téci – probírám furt starý věci...

Nestěžuj si furt u stréca, žes chtěl koc a je z ní bréca
„Je-li to však dobrá muchtle, nelituj, že z brécy fuchtle
z koce bréca, z brécy fuchtle – důležité, že je kuchtle!“

Jeseteři, kteří v laguně tam zteří
Nejen teta – i její neteře slyšely vrzat zteřelé dveře, když
spolu lovily jeseteře
plovaly neteře v laguně, šprndy jim visely na gumě

Pozdě v noci si na mě vlez komár rodu Anopheles
já jen lehce kýchl a on si do mě píchl
Byla to však malárie, nejeďu do Tramtárie
že aspoň nejsou v buši, vyčistím si duši
nebo lépe obě, bych moh přijet k Tobě
odebrati klíček z pod mnoha pivních víček

Řekni mi, Pane, je to vše dané?
myšlenky rané, něco se stane
„Existuješ, Pane?“ – odpověděl: „Ba ne...“

Sezobli ho kosi, Valentina Rossi
Půl dne hledám slovo, když ptáci do něj klovo
do mě nebo do slova? – do mě, a to doslova

*Malá galerie, Výzkumný ústav veterinárního lékařství,
Hudcova 70, 621 00 Brno, 14. srpna 2026–30. září 2026,
ve všední dny 9–16 hod. nebo na č. 533 332 032.*